

SEMN AL DINASTIEI MING

STOMFF ANDREI AUREL

SEMN AL DINASTIEI MING

Semn al dinastiei Ming,
Fără tine nu mai ning
Ci mă pierd încetișor,
Picătură dintr-un nor.
Mă îngrop adânc în tina
Și mi-e sete de lumină
Izvorând din ochii tăi.
Și mi-e dor de munți, de văi,
Dor de iarbă necosită,
Iarbă dulce, aromită
Cu miros de trup curat.
Oare chiar te-am mângâiat
Semn al dinastiei Ming?
Amintirile mă-nving.
Străzi pe unde ne-am plimbat,
Umbre unde-am sărutat
Mâna ta atât de dragă,
Gura ta, o roșie fragă,
Toate locurile aceste
Mă întreabă unde este
Zâna mea cu ochi adânci.
Omule, de ce mă frânghi?
Cum să fac din nou să-mi fii
Dor de viață, zori de zi,
Semn al dinastiei Ming?
Ca un soare vechi mă sting
Și mă pierd în infinit.
Nebunește te-am iubit.
Nebunește te iubesc!
Omenesc, neomenesc?
Cine poate să despartă
Zborul dorului de artă?
Cine ar putea să spună
Că iubirea nu-i nebună
Ratacire-n paradis?
Tu, care-ai rămas un vis?
Ca un soare vechi mă sting.
Fără tine nu mai ning,
Semn al dinastiei Ming!